

Arcibiskupské gymnázium Kroměříž, Pilařova 3

Kronika sboru dobrovolných hasičů Sulimov

Vedoucí práce:

██████████

Zpracovala:

██████████

Kroměříž 2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto seminární práci vypracovala sama a že jsem použila uvedenou literaturu, prameny a internetové zdroje. V Kroměříži dne 7. 6. 2014.

OBSAH

ÚVOD

1.	Obecné údaje.....	1
	1.1.....	1
	1.2.....	1
2.	Prameny.....	2
	2.1.....	3
3.	Tvorba kroniky.....	5
4.	Kronika SDH Sulimov.....	7
	4.1.....	7
	4.2.....	7
	4.3.....	8
	4.4.....	9
	4.5.....	10
5.	Životopis.....	11
6.	Tradice.....	12
	6.1.....	12
	6.2.....	12
	6.3.....	12
7.	Závěr.....	13
8.	Poznámkový aparát.....	14
9.	Přílohy.....	15
10.	Použitá literaturu	18

ÚVOD

Zpočátku jsem nějakou dobu přemýšlela, jakou kroniku ke zpracování seminární práce ve 3. ročníku bych si vybrala. Pocházím z nedalekého města Holešova, kde zpracovat v menším rozsahu městskou kroniku by bylo značně komplikované. Proto jsem se rozhodla o menší obeznámení s kronikou Sboru dobrovolných hasičů obce Sulimov. Je to velmi mladý pramen, ale určitě stojí za povšimnutí. Námětem jsem si ji vybrala z důvodu, že hasičský sbor je neustále populární mezi mladou generací a nabírá stále nové členy. Touto prací bych chtěla poukázat, že slovem kronika si nemusíme nutně představit starou zaprášenou knihu. Ale i v 21. století, doby elektroniky má tato podoba kroniky stále své kouzlo.

1. OBECNÉ ÚDAJE

1.1 Poloha a charakter obce

Sulimov je samostatná katastrální obec nacházející se ve Zlínském kraji, přesněji 9 kilometrů jihovýchodně od Kroměříže. Je to vesnice, která tvoří dojem jedné velké ulice. Délka obce je totiž pouhých 971 m. V obci nalezneme celkem 61 domů, z tohoto počtu 57 rodinných. Trvale obydleno je 53, zbylé 4 domy se využívají k rekreaci. S celkovým počtem 170 obyvatel se Sulimov řadí mezi nejmenší obce v Zlínském kraji. Jednu pětinu obyvatel tvoří lidé důchodového věku, čtvrtinu mládež do 15 let a poslední část tvoří lidé v produktivním věku.

1.2 Historie

Zde již nalezneme o něco bohatší údaje. Prvotní zmínka o obci pochází z roku 1353. Podrobnější zmínky by se daly dohledat i v pramenech nedaleké vesnice Kvasice, jelikož dlouhou dobu obec pod ni patřila, cituji:

„ Obec byla vždy příslušenstvím velikého zboží Kvasického“.

Nutno dodat, že obec byla vždy zapisována jako obec česká. Nářečí je všeobecně označováno dle zdroje jako moravskoslovenské neboli slovenské. Do historie významně zasáhla z hlediska ekonomického a lidského I. světová válka. Do armády Rakouska-Uherska bylo povoláno 57 mužů, z nichž 12 zahynulo na různých bojištích I. sv. války. Dodnes padlé připomíná pomník z roku 1921, který je věnován příbuzným a ostatním obětem obce. Tento památník se řadí společně se zvonící, Zapletalovým křížem a sochou svaté Anny mezi sakrální stavby. Socha patří jednoznačně mezi dominantu vesnice. Nachází se v horní části a drží ochrannou ruku nad obcí. Patronkou se stala z důvodu velkého požáru v Sulimově, který vypukl na svátek této světice. Občané tehdy slíbili, že ji budou uctívat a zvolili si ji patronkou.

2. PRAMENY

Tato obec má svoji kroniku psanou od roku 1922 po rok 1986. Má 552 stran a nalezneme ji v Okresním archivu Kroměříž.

Školní kronika je dokumentem, jenž je také uložen v archivu. Roku 1980 byla započata práce ing. Aloisem Vojáčkem na fotografické kronice požárního sboru a do dnešního dne má tři svazky. Je to pramen velmi neobyčejný, proto jistě stojí o větší pozornost z mého pohledu.

Jde o knihu formátu A4 v kožené, červené vazbě. V prvních stranách se nachází symbol obce a jmenný seznam z roku 1974, kdy byla kronika založena. Nejstarší dochovaná fotografie pochází ze dne 4. 8. 1946. Všechny fotografie jsou černobílé a zachycují hasiče v civilu i při akci. Místy jsou vlepeny diplomy za jednotlivá umístění družstev. Pod fotografiemi je ve většině případu popisek objasňující zachycenou událost v dobové mluvě, komunistickém duchu. Objevují se zde tudíž výrazy jako soudruh nebo soudružka. Výroční členské schůze, hodky¹⁾ nebo soutěže jsou nejčastějším námětem. Je doplněno bohatými ilustracemi.

Kronika je přehledně členěna, každá část je oddělena barevně a je prokládána čtivými pasážemi. Antonín Ředina, č. 28 a ing. Arch Jana Zedníčková se podíleli na této kronice graficky i fotograficky. K dispozici mi byl díl, který není zcela vyplněn z neznámého důvodu. Na další historii a vývoj sboru se čekalo do roku 2010, kdy byla založena nová kronika. Tato kronika nemá žádného oficiálního předchůdce, je tedy první svého druhu. Pokud tedy chceme zjistit do hloubky, jak se vyvíjel sbor hasičů, je nutno věnovat pozornost těmto drobným, ale důležitým fragmentům, ve kterých jsou zapsány schůze, počty členů a další významné události té doby. V následující podkapitole se jim budu věnovat podrobněji.

2.1 Fragmenty hasičského sboru

Při pohovoru s kronikářem mi bylo sděleno, že tyto zápisy byly objeveny poměrně nedávno. Stalo se to při vyklízení a celkovém úklidu zbrojnice, na půdě byly nalezeny krabice plné sešitů. Nejprve byly určeny k vývozu do tříděných odpadů, ale při bližším prozkoumáním kronikáře a ostatních hasičů bylo zjištěno, že se jedná o prvotní zmínky o hasičském sboru. Proto se jich kronikář ujal a všechny roztřídil. V dnešní době jsou tyto zápisy uloženy a datově seřazeny v hasičské zbrojnici. Jednalo se o ručně psané dokumenty, které reflektovaly tehdejší práci a události ve sboru. V rámci mé seminární práce mi bylo umožněno prostudování a náhled do těchto dokumentů. Prvním dokumentem, kterým začnu, jsou Výroční zprávy.

Jedná se o knihu formátu A4 obsahující listy psané plnicím perem nebo psané na psacím stroji. Tyto listy počínají rokem 1971. Nejdříve je sepsána účast na všech členských schůzích a počet členů sboru k aktuálnímu datu. Následně je rozepsán stav a vybavení zbrojnice. Poté průběh praktických cvičení a nábor nových členů. Na dalším listu jsou vyspána čestná uznání a věrnostní medaile za službu ve sboru. Medaile se dávaly za 20, 30 a 40 let věrnosti. Mě osobně zaujal zápis z projevu k 50. výročí založení požární ochrany. Celý projev má 13 stran A4 a je mnohokrát přeškrťován a doplněn o vysvětlivky. Tužkou jsou zde dopsány poznámky od autora textu, tímto způsobem určují směr předčítání projevu. Na počátku je sepsáno úvodní slovo, které vzpomíná na významné členy a požáry, kterých se tito členové zúčastnili. Je zde i velmi podrobně rozepsán stav zbrojnice, v jejím vybavení je jednotlivě sepsán počet aut i stříkaček a průběh přikupování nových strojů. Dále následuje vyprávění o výcviku mladých členů a soutěžích sboru, které se opakují každý rok. Na konci je obsažena prosba za tichou vzpomínku za záslužné práce dlouholetých členů.

Vše je opět psáno ve stylu minulého režimu, je zde použito oslovení například bratři a sestry, soudruzi a soudružky apod. Dnes jsou tyto listy uloženy v euro složkách z praktických důvodů a jsou rozčleněny dle data.

Následující dokumentem jsou zápisy o schůzích, ve kterých se nachází oběžník²⁾. Je zde pokaždé vypsán jmenný seznam všech přítomných, všech chybějících a celkový počet členů. Taktéž kdo se omluvil ze schůze a kdo ne. U každého jména je i podpis potvrzující účast.

Jako další zdroj se dá počítat Pokladní deník Českého sboru požární ochrany Sulimov. Je psán od roku 1952. Obsahuje pořadové číslo platby, předmět platby, příjem a výdej. Nejčastěji je zaznamenána platba za oběžníky, členské příspěvky a vyúčtování přeplatků za události, např. hodové slavnosti nebo vodění medvěda. Deník je pečlivě veden každý rok a jsou zde zapsány i pravidelné kontroly těchto zápisů. Opět je vše psáno ručně.

Mezi poslední dva materiály se řadí zápisník předsedy a kniha o vzdělávací činnosti sboru.

V zápisníku jsou primárně zapsány schůze a jejich náplň. Sešit je malý a psán pro mě špatně čitelným písmem, není proto úhledný a přehledně členěn jako zbylé materiály.

Poslední fragment, o němž se zmíním, je kniha o Vzdělávací činnosti sboru. Kniha ve tvaru čtverce, napsána černým inkoustem a založena v červnu 1936. Byla taktéž nejčastěji psána, prodlevy mezi jednotlivými zápisy u některých let jsou minimální, mnohdy v řádu dnů. Pro představu, za měsíc leden v roce 1937 je zde pět zápisů o přednáškách pro sbor. Poslední zápis je datován 12. listopadu 1950, šlo o školní cvičení se strojem.

Tyto fragmenty se tedy dají použít k určitému zmapování historie sboru a k nastínění dobových událostí. Fotografie z již zmíněné fotografické kroniky nám vykreslí toto období téměř dokonale a my můžeme v této době posoudit, jak moc se za dob bývalých sbor změnil a vyvinul.

3. TVORBA KRONIKY

Jistě se to zdá jednoduché, sednout si a začít psát kroniku. Ale po bližším prozkoumání zjistíme, že to nebude žádný med. Nejen si zapisovat všechny důležité události, dávat jím posloupnost, ale hlavně věnovat tomu spoustu času. A podle čeho se vlastně taková kronika píše? Měla jsem to štěstí, že kronikář byl více než ochotný a zapůjčil mi potřebné podklady, ve kterých jsou sepsána základní pravidla pro psaní. Konkrétněji, jsou to pravidla vydaná Sdružením hasičů ČMS Kroměříž. Na pomoc kronikářům SDH zpracované Josefem Regentíkem.

Nejprve, je zmíněno, jak se vybírá kronikář. Toho vybere valná hromada SDH. Za úkol má v pravidelných zápisech zachycovat události sboru. Psát by měl nestranně a objektivně. Projevit by měl i jistý nadhled. Záznam za celý rok by měl sepisovat sám, ale při seskupování materiálu může mít i spolupracovníky. Prvotní text se samotný sepíše nanečisto a po schválení výboru, se může začít sepisovat do kroniky.

Kronika samotná by měla mít papíry o rozměrech 30x 38cm. Papír by měl být linkovaný či nelinkovaný, záleží pouze na kronikáři, ale hlavně by měl být klížený. Tato úprava zabraňuje rozpíjení písma, které je psáno dokumentačním inkoustem. Při psaní na psacím stroji dbáme na okraje a bereme v potaz vyvázání knihy. Psaní na počítači sebou nese jistou povinnost, a to dvojí ukládání textu na disketu. Každoročně se doporučuje nová disketa a uschována by měla být pouze v papírovém sáčku, igelitový nepropouští vzduch a mohlo by dojít k poškození záznamu. Tytéž pravidla platí pro ukládání videozáznamů náležící ke kronice.

Každá kronika by měla obsahovat titulní list. Zde se údaje zapisují v prvním pádě. Následovat by měl celý název sboru, díl kroniky a celkový počet stran. V úvodu by měl být stručný životopis současného zapisovatele. Kronikářský zápis by měl popisovat pouze události týkající se sboru a v časovém sledu. Nepřipisuje se historie. Dělení by mělo být tematické.

Dokumentační přílohy by se měly pečlivě ukládat. Fotografie se lepí na volný papír a archivují se do krabic. Každá fotografie má na rubu napsáno datum vyfocení, osoby a událost. Obdobným způsobem se archivují novinové výstřižky.

Opravy v kronice se píší na okraj, nesmí se zde škrtat, bělit ani nijak přelepovat. Vytrhávání stran je důrazně zakázáno.

Kronika má sloužit hlavně občanům, ale zapůjčení je možné pouze na písemnou žádost. Vracení v nepoškozeném stavu zaručuje žadatel svým podpisem.

Při nástupu nového kronikáře, se zapíše nový životopis kronikáře a zapíše, proč došlo k změně. Totéž platí při změně kreslíře.

4. KRONIKA SDH SULIMOV

4.1 Vzhled

Samotná kronika sboru dobrovolných hasičů je koženě vyvázána a název je vyveden zlatým písmem. Opět se jedná o formát A4. Listy jsou pevné a klížené, přesně podle pravidel, o nichž jsem se zmínila. Na titulní straně je vyobrazen sv. Florián, patron hasičů a název kroniky. Kresba je vyhotovena pastelkami, fixy jsou pro kroniku taktéž zakázány z důvodu rozpití a vyblednutí barvy, případnému poničení papíru. Je zde uveden starosta sboru a kronikář. Vše je malováno ručně, této kresby se zhostil kreslíř Zdeňek Šiška ml., který ilustroval kroniku v letech 2010- 2011. V dnešní době se kresby ujala Anastázie Sedlářová.

Po titulní straně následuje modlitba hasiče, která slibuje pomoc při požáru za každých okolností. Celá modlitba má čtyři krátké sloky.

Poté následuje slovo o samotném vzniku kroniky a obecná charakteristika obce Sulimov.

4.2 Vznik kroniky

Důvod založení kroniky vycházel z touhy o ucelenější dokument, který by mapoval historii sboru. Od roku 1936 nebyl žádný ucelený zápis tohoto charakteru, pouze výroční zprávy starostů³⁾.

S tímto plánem přišel na podzim 2010 náměstek sboru Jaroslav Ševčík a 6. 11. 2010 byl na zasedání sboru tento návrh přijat a zrealizován. Nejdříve se sepsaly úvodní listy a seznam členů. Kronikářem byl zvolen valnou hromadou Jaroslav Ševčík ml. a kronika byla dne 14. 1. 2011 slavnostně požehnána knězem P. Petrem Klimešem při hodkové mši svaté v sobotu 23. července 2011.

4.3 Historie samotného sboru

Prvotní zmínky o sboru se objevují již v roce 1936. Je to v důsledku čtyř velkých požárů, které proběhly v Sulimově v letech 1918- 1936. S tehdejší technikou se tyto požáry dalo zvládnout pouze s velkými obtížemi. Osobní iniciativa je zapisována ovšem Františku Daňkovi č. 42, Floriánu Ševčíkovi, Josefu Zapletalovi, Vlastimilu Otýpkovi a Otakaru Ševčíkovi. Dne 10. května. 1936 se konala veřejná schůze občanů a byl ustanoven Sbor dobrovolných hasičů Sulimov. Prvním starostou se stal Florián Ševčík. Na ustavující schůzi vstoupilo do sboru dvacet členů a devatenáct přispívajících. Sbor čekaly dva velmi důležité úkoly. První byl zajistit základní zbroj a výstroj pro aktivní členy. Druhý byl tyto hasiče zaučit teoreticky i prakticky pro výkon v požární ochraně.

Výzbroj nakonec byla financována z darů občanů a podpoře obce. Základní zbroj tedy měl sbor již v prvním roce fungování sboru. Výraznou pomocí sboru se stala stříkačka, zakoupená z Napajedel. Šlo o velmi moderní stroj. Slavnostní cvičení se konalo 31. října. 1937. Díky tomuto přístroji se zvýšil počet školení, neboť byla potřeba dokonalého ovládání.

K prvnímu nasazení sboru došlo pouhé dva měsíce po založení a to v Nové Dědině a poté na samotě Chlum. V obou případech se sbor ještě musel obejít bez moderní techniky.

Nová stříkačka byla využita až v roce 1939 při požáru dvou domů na Karolíně, přesněji 25. října.

Samotný prvotní zásah se v Sulimově uskutečnil 16. listopadu 1946 a to při požáru domu č. 43.

Během druhé světové války byl sbor v útlumu a až v roce 1946 došlo k náboru nových členů.

V období komunistickém byl sbor začleněn do masové organizace nesoucí název Národní fronty. Roku 1953 byl sbor přejmenován na Československý svaz požární ochrany a začlenění do fronty trvalo až do roku 1989.

Po roce 1989 se dění sboru rozčlenilo na dvě kategorie, a to na požární sport a dodržování sulimovských tradic.

Sbor hlavně slouží setkávání lidí, se stejnými zájmy, jejich vzájemné komunikaci, prověřování jejich schopnosti spolupráce, reprezentaci obce navenek, stejně jako v dodržování společných lidových zvyků a aktivního společenského života. Úryvek z 60. výročí založení sboru přečtený na slavnostní schůzi v roce 1996 tuto větu pouze doplňuje:

„Citace původních hasičských myšlenek pomoci bližnímu v nouzi, chránit majetek svůj i majetek bližního před ohněm, vodou nebo jiným ohrožením na oslavách před deseti lety (1986 – pozn. aut.) způsobila značnou nevoli a byla některými označena za reakční pokus o zneužití hasičů s dalšími nekalými úmysly. No, nechme podobné názory k hodnocení povolanejších a heslem – Bohu k oslavě, bližnímu ku pomoci – se ve své práci ve Sboru dobrovolných hasičů i v životě řídíme. Jinak nemá Sbor smysl.“

4.4 Obsah

Zde následuje seznam starostů a soupis všech členů. Jde o jmenovitý seznam a u každého jména je uvedeno i číslo domu. Je to z důvodu přehlednosti. Příkladem by mohla být rodina Ševčíkova. Aby se rozlišilo generačně, napíše se nejdřív poznámka typu ml. – mladší nebo st. – starší. Syn se tedy zapíše jako Jaroslav Ševčík ml., č. 56. Pro další orientování se v kronice dočteme například, kdo byl tehdejší partner nějaké osoby, dodává to dojem familiárnosti.

Zápis začíná rokem 2010. Kronika je psána ručně a retrospektivně za každý rok. Dozvěděla jsem se, že nejdříve si kronikář dělal poznámky o významných událostech, ale po roce se těžko dávaly dohromady. Proto si v dnešní době zapisuje heslovitě do kalendáře údaje, aby se mu kronika psala lépe.

V tomto roce až po roce je kronika psána tematicky, tj. rozdělena na kapitoly. Pro snadnější orientaci v textu nacházíme po boku heslář. Jde o heslovité zapsání, čeho se

daný odstavec týká. Pořadí hesel není nijak závazné. Nacházíme zde zápisy rozděleny na čtyři kapitoly, a to o kulturní činnosti, členské základně, požární ochraně a o výzbroji.

Na konci každého roku je sepsáno shrnutí. Je zde odkázáno na webové stránky obce, kde lze najít fotografie a oznámení k dalším plánovaným akcím. Také jde o subjektivní pohled kronikáře a jeho zhodnocení uplynulého roku.

V roce 2013 je v kronice patrná změna. Text již není dělen tematicky, ale chronologicky. Zápisy jsou v časové posloupnosti a barevně jsou roztřízeny jednotlivé oddíly. Nebýt barevnému ladění tak by se v textu stěží dalo orientovat, ale čtyři barvy v knize dodaly svěží nádech a přehlednost. Pro kulturní činnost byla zvolena barva žlutá, modrá pro brigádnickou činnost (ta je od roku 2012), růžová pro činnost sportovní a zelená pro změnu výstroje a výbavy sboru.

Kroniku v tomto roce nadále sepisuje Jaroslav Ševčík ml. č. 56 a ilustrace doplňuje Anastázie Sedlářová.

4.5 Uschování

Kronika jakožto jediný psaný díl je taktéž vedena v elektronické formě a je dostupná komukoliv k nahlédnutí na internetových stránkách Sulimova. Zbylé materiály, např. Fotokronika výroční zprávy jsou uloženy v hasičské zbrojnici.

5. ŽIVOTOPISY

Je potřeba několik slov o samotném kronikáři, vždyť je to stěžejní osoba celé kroniky.

Jaroslav Ševčík se narodil 21. května 1990 jako nejstarší syn v rodině Ševčíků. Absolvoval základní školu v Kvasicích a poté vystudoval Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. Nyní studuje Stavební fakultu vysokého učení technického v Brně. Do řad sboru se aktivně zapojuje od roku 2005, oficiálním členem 18. ledna 2006. Náměstkem starosty se stal po zvolení valnou hromadou 14. ledna 2010. Dle mého je to kronikář velmi svědomitý a sepisování ho opravdu těší.

Dalším životopisy, jimiž je kronika obdařena, jsou kreslíři. V úvodu nacházíme slovo o prvním ilustrátorovi, Zdeňku Šiškově. Narodil se 4. ledna 1986. Vystudoval v Kroměříži základní školu OSKOL⁴⁾ a poté COPT⁵⁾ Kroměříž, žije se jako elektrikář. Členem hasičského sboru je od 1. dubna 2000. Kreslířem byl do roku 2012, poté ho z časového zaneprázdnění nahradila slečna Anastázie Sedlářová z Choryně. V roce byla přijata na Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou ve Valašském Meziříčí, obor Užitá malba.

6. TRADICE

6.1 Hodky

Nejvýznamnější tradicí obce Sulimov je bezesporu hodová slavnost na svátek svaté Anny. Vyplývá to z jedné legendy. V dřívější době právě o svátku sv. Anny vypukl velký požár a velká část obce shořela. Po tomto po tomto požáru lidé ustanovili sv. Annu jako svou patronku. Je to příležitost pro setkání rodin a návštěv rodáků. Celé hodky začínají mší svatou u sochy na horním kopci obce. Poté probíhá na návsi námětové cvičení okrsku Kvasice a poté tradiční výlet. Čas od času během oslav probíhá uctění pomníku padlých, jindy je program doplněn různými vystoupeními, např. šermířských souborů, či zásahy profesionálních hasičů a záchranářů. Na závěr v roce 2010 byly doplněny o noční ohňostrojevou show.

6.2 Vodění medvěda

Zvyk nám známý pod názvem masopust, který předchází každoroční křesťanskou dobu postní. Průvod doplněný o mnoho bláznivých masek v čele s medvědem prochází celou vesnicí a má za účel hlavně obyvatele pobavit. Vedle nezbytného medvěda a jeho vodiče patří mezi typické postavy fotograf, doktor či cikánka. Průvod je doprovázen koňským spřežením, někdy i harmonikářem. Postavy jsou za svou návštěvu odměněny obvykle slivovicí nebo tradičními koblihami, které se v tento den podle receptu zděděného po předcích smaží asi v každé domácnosti. Jednu z nejstarších a nejoblíbenějších tradic v Sulimově zajišťují právě hasiči.

6.3 Malování chodníků

Malování chodníků je záležitostí mládeže, hlavně členů SDH. Ti si poslední dubnovou noc užívají radostí života. Nad ránem vychází a vápnem před domy obyvatel píší různá recesní oznámení, narážky, popisky charakterizující toho kterého člověka.

7. ZÁVĚR

V této seminární práci jsem chtěla dokázat a snad se mi to i povedlo, jak velkým kulturním životem žije hasičský sbor. Sama jsem se plno věcí dozvěděla a jsem ráda, že jsem si tuto kroniku vybrala za téma. Dokonce jsem se i rozhodla po přečtení tradic a zvyklostí navštívit letošní hody na svatou Annu. Závěrem bych chtěla poděkovat kronikáři Jaroslavu Ševčíkovi ml. za ochotnou pomoc a jsem potěšena, že má práce se zapíše do kroniky pod zápisem 2014.

8. POZNÁMKOVÝ APARÁT

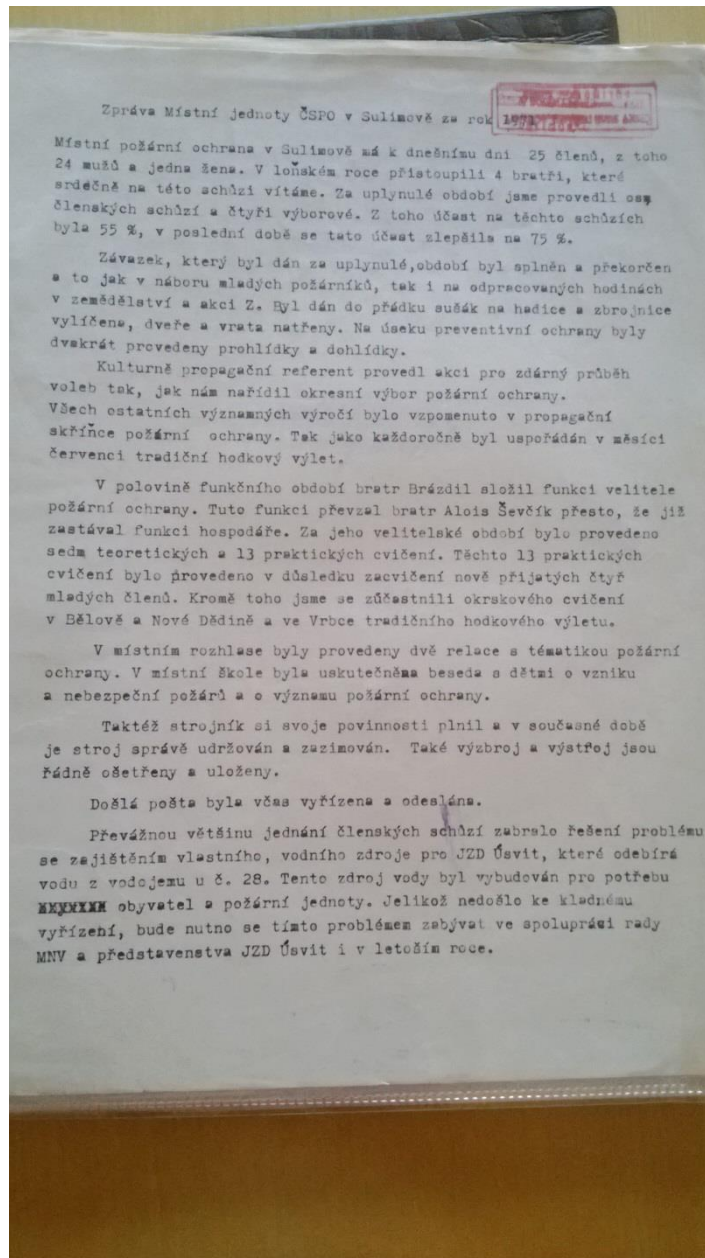
- 1) Hodky- Slangové označení pro Hodové slavnosti
- 2) Oběžník- sdělení, se kterým má být obeznámena větší skupina lidí.
Přečtení a srozumění s oběžníkem je stvrzeno podpisem.
- 3) Výroční zprávy starostů- jde o dokument, který shrnuje události za celý rok.
- 4) OSKOL- Oficiální název základní školy v Kroměříži.
- 5) COPT Kroměříž- Zkratka Centrum odborné přípravy technické. Střední škola v Kroměříži.

9. PPŘÍLOHY

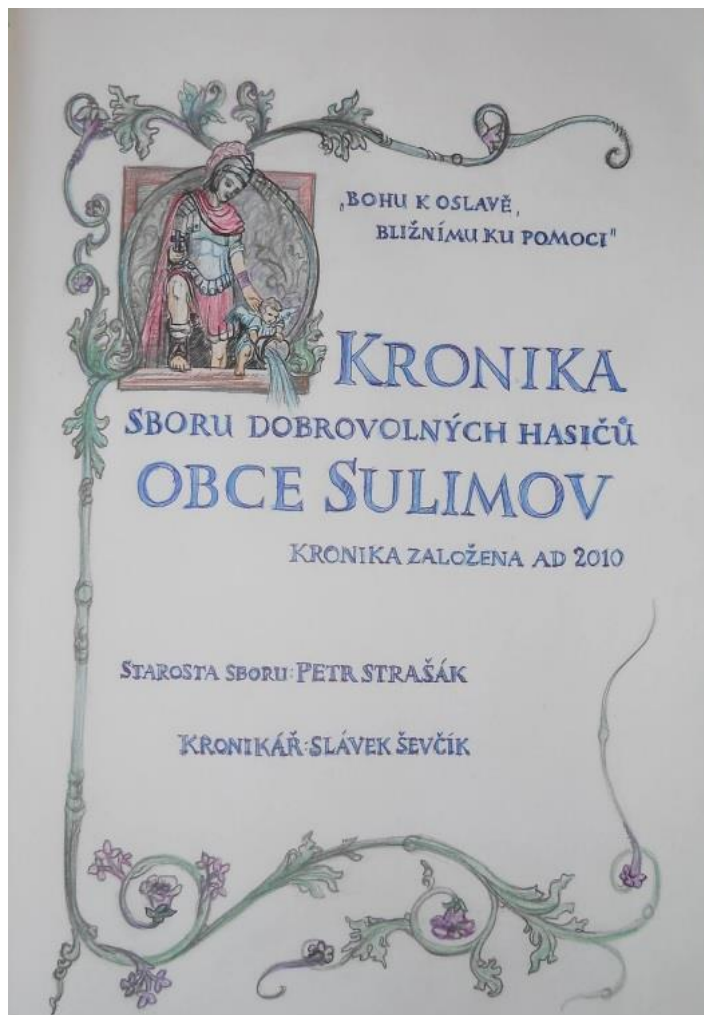
Nejstarší dochovaná fotografie ve fotokronice pocházející z roku 4. 8. 1946

Výroční zpráva psána na psacím stroji k roku 1971.

Úvodní strana kroniky SDH Sulimov, ručně malována Zdeňkem Šiškou ml. Vyobrazen je zde sv. Florián.

10. POUŽITÁ LITERATURA

Kroniky

Fotografická kronika, založena 1980 Ing, Aloisem Vojáčkem, obec Sulimov

Kronika sboru dobrovolných hasičů, založena 2010 Jaroslavem Ševčíkem ml., obec Sulimov

Internetové zdroje

<https://cs.wikipedia.org/wiki/>

<http://www.sulimov.cz/>

Jiné

Výroční zprávy obce Sulimov

Vzdělávací činnost hasičského sboru

Na pomoc kronikářům SDH